

Alþingi
Erindi nr. P 130/1361
komudagur 15.3.2004

Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík 15. mars 2004
Tilv. 2003090049 /21.0

**Efni: Umsögn um breytingartillögur við frv. til 1. um. gjald af áfengi og tóbaki, 343.
mál, tóbaksgjald.**

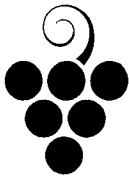
ÁTVR gerir engar athugasemdir við umræddar breytingartillögur.

Virðingarfyllst,

Ívar J. Arndal

SKRIFSTOFUR
STUÐLAHÁLSI 2 110 REYKJAVÍK
SÍMI 560 7700 FAX 560 7757
www.vinbud.is • atvr@atvr.is

Alþingi
Erindi nr. P 130/786
komudagur 20.1.2004

Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík 14. janúar 2004
Tilv. 2003090049 /21.0

Efni: Umsögn um frumvörp til laga um verslun með áfengi og tóbak, 342. mál, einkaréttur til innflutnings á tóbaki, EES reglur, og 343. mál, gjald af áfengi og tóbaki, tóbaksgjald.

Í umræddum frumvörpum er gert ráð fyrir að lögfesting þeirra hafi ekki áhrif á tekjur ÁTVR af tóbakssölu svo nokkru nemi. Því tel ég ekki ástæðu til þess að gera athugasemdir við efnisinnihald frumvarpanna að svo stöddu.

Virðingarfyllst,
Áfengis- og tóbaksverslun ríkisins

Ívar J. Arndal

Nefndanefnd Alþingis
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

Alþingi
Erindi nr. **P** 130/992
komudagur 18.2.2004

Reykjavík, 17. febrúar 2004

Efni: Umsögn BSRB um frumvarp til laga um breyting á lögum nr. 96/1995 um gjald af áfengi og tóbaki, með síðari breytingum, mál nr. 343

BSRB vísar í umsögn BSRB um frumvarp til laga um breytingu á lögum nr. 63/1969, mál nr. 342, en þar segir m.a.: „Eins og fram kemur í greinargerð með frumvarpinu er verið að samræma íslenska löggjöf tilskipunum EES-samningsins, en frá 1. janúar 2002 var vörusviði samningsins breytt þannig að nú fellur tóbak undir almennar reglur EES-samningsins um frjálst flæði vara. Í greinargerðinni kemur enn fremur fram að Eftirlitsstofnun EFTA (ESA) hafi „gert athugasemdir við einkarétt ríkisins á innflutningi og framleiðslu á tóbaki.“

BSRB telur fráleitt að líta á tóbak sem hverja aðra verslunarvöru í ljósi þess hve mikill skaðvaldur tóbak er fyrir einstaklinginn og samfélagið.

Í ljósi þess að þetta frumvarp losar um það fyrirkomulag sem hér er á verslun með tóbak og opnar leið til frekari markaðsvæðingar þessarar vöru og þar með aukins þrýstings á neyslu tóbaks, lýsir BSRB fyrirvara gagnvart þessum lagabreytingum.“

f.h. BSRB
Svanhildur Halldórsdóttir
Svanhildur Halldórsdóttir

Alþingi
Erindi nr. Þ 130/796
komudagur 20.1.2004

Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

15.janúar 2004

Efni: Umsögn SVP um frumvörp til laga um verslun með áfengi og tóbak, 342.mál, einkaréttur til innflutnings á tóbaki, EES- reglur, og 343.mál, gjald af áfengi og tóbaki, tóbaksgjald.

SVP-Samtök verslunar og þjónustu hafa yfirfarið þessi frumvörp um breytinga á lögum nr.63/1969, um verslun með áfengi og tóbak og nr. 96/1995, um gjald af áfengi og tóbaki.

Reifun máls

Frumvarpið um verslun með áfengi og tóbak miðar að því að samræma lögin EES-samningnum og fella niður einkarétt ÁTVR til innflutnings á tóbaki. Eftir sem áður er gert ráð fyrir að ÁTVR hafi einkarétt á heildsölu tóbaks hér á landi. Hitt frumvarpið um gjald af áfengi og tóbaki, sem lagt er fram samhliða þessu gerir ráð fyrir að ÁTVR leggi áfram á og innheimti tóbaksgjald af tóbaksvörur sem fluttar hafa verið til landsins eða framleiddar hér á landi.

Tilvist ÁTVR og það kerfi sem hér er lagt til stangast í öllum grundvallaratriðum á við þá meginstefnu SVP, að afnema eigi allan verslunarrekstur á vegum ríkisins og leggja þar með niður ÁTVR. Þetta er reyndar vilji stjórnarflokkana á Alþingi Íslendinga miðað við svör þeirra við spurningum um þetta efni fyrir síðustu kosningar til Alþingis. Þar kom fram hjá Sjálfstæðisflokki að "Leggja skal niður ÁTVR þegar í stað og selja eignir þess. Selja skal áfengi eftir reglum sem Alþingi setur". Framsóknarflokkurinn segir skiptar skoðanir innan flokksins og t.a.m. ræði ungliðar hans um að selja léttvín og bjór í matvöruverslunum. Ákvörðun hafi þó ekki verið tekin. SVP telja að þingmenn ættu að sameinast um að leggja ÁTVR niður og losa það mikla fjármagn sem þar er bundið í eignum og rekstri og beina því til gagnlegri verka fyrir samfélagið.

Umsögn

SVP – Samtök verslunar og þjónustu eru samkvæmt framansögðu ekki meðmælt samþykki þessara frumvarpa enda þótt benda megi á atriði sem í þeim eru og fælu í sér úrbætur miðað við óbreytt sölukerfi tóbaks. En áður nefnd grunnaftaða og stuðningur stjórnarflokkana móta afstöðu samtakanna.

Virðingarfyllst,

Sigurður Jónsson framkvæmdastjóri

Minnisblað vegna áfengisgjalds

Minnisblað þetta er tekið saman að beiðni fjármálaráðuneytis vegna fyrirhugaðra breytinga á lögum nr. 96/1995 um gjalddaga af áfengi. Breytingatillögurnar eru til komnar vegna athugasemda ESA varðandi ólíkar reglur vegna ábyrgða og viðurlaga í kjölfar greiðsludráttar hjá innflytjendum og framleiðendum áfengis.

Vísast til fyrri minnisblaða fjármálaráðuneytis vegna málsins, dags. 12. júní 2003 og 16. febrúar 2004 (tölvupóstur sem barst embættinu 16/2/2004 með ódagsettu minnisblaði).

Ábyrgðir

Sú framkvæmd sem hefur viðgengist varðandi ábyrgðir á greiðslu áfengisgjalds, hjá embætti tollstjórans í Reykjavík, byggði upphaflega á ákvæðum reglugerðar nr. 640/1989 um greiðslufrest á virðisaukaskatti og öðrum aðflutningsgjöldum í tolli með síðari breytingum. Samkvæmt 3. gr. reglugerðarinnar var gert ráð fyrir að innflytjandi skilaði inn yfirlýsingu banka, sparisjóðs eða viðurkennds tryggingar- eða ábyrgðarfélags, með umsókn um greiðslufrest á áfengisgjaldi. Yfirlýsingin skyldi kveða á um skilyrðislausu sjálfskuldarábyrgð á tiltekinni fjárhæð lánaðs áfengisgjalds og taka til áfengisgjalds sem innflytjanda hafði verið veittur gjaldfrestur á auk dráttarvaxta og annars kostnaðar sem leiða kynni af vanefndum. Innflytjandi ákvað fjárhæð ábyrgðarinnar sem jafnframt var hámark þeirrar fjárhæðar áfengisgjalds sem gjaldfrestur var veittur á. Ábyrgðin var ótímabundin og uppsegjanleg af hálfu ábyrgðaraðila með ábyrgðarbréfi til viðkomandi tollstjóra með þriggja mánaða fyrirvara. Eftir uppsögn ábyrgðar var tollstjóra óheimilt að tollaafgreiða vörur á lánskjörum til viðkomandi innflytjanda nema önnur ábyrgð væri sett í staðinn. Víkja mátti frá kröfum um sjálfskuldarábyrgð að uppfylltum tilteknum skilyrðum, þ.e. hafi innflytjandi haft leyfi til einfaldari tollmeðferðar, ekki verið í vanskilum með opinber gjöld til ríkissjóðs þegar beiðni um greiðslufrest var borin fram og haft verslunar- eða iðnaðarleyfi í a.m.k. þrjá mánuði áður en beiðni um greiðslufrest á áfengisgjaldi var borin fram. Kæmi í ljós að innflytjandi uppfyllti ekki lengur ofangreind skilyrði bar tollstjóra þegar í stað að krefjast ábyrgðar.

Með tilkomu reglugerðar nr. 390/1999 um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum, var þessu fyrirkomulagi breytt. Samkvæmt þeirri reglugerð er ekki gert ráð fyrir skyldu til framlagningar ábyrgðar vegna greiðslufrests á áfengisgjaldi. Segir þar orðrétt í 3. tl. 4. gr. reglugerðarinnar: „Uppgjörstímabil skráðra áfengisinnflytjenda vegna greiðslufrests á áfengisgjaldi við innflutning eru frá 1. til 15. hvers mánaðar og frá 16. til loka hvers mánaðra. Gjalddagi er annar virkur dagur eftir lok uppgjörstímabils. Ríkistollstjóri getur, til að tryggja skil áfengisgjalds í ríkissjóð, sett tiltekið hámark á fjárhæð áfengisgjalds sem heimilt sé að lána einstökum áfengisinnflytjendum á uppgjörstímabili og gert að skilyrði að sett verði trygging fyrir lánuðu áfengisgjaldi umfram þá fjárhæð. [...]” Hér er um heimildarákvæði að ræða fyrir ríkistollstjóra sem þá var (nú fjármálaráðuneytið eða tollstjórann í Reykjavík e.a. – líklega fjármálaráðuneytið) til að krefjast tryggingar ef fjárhæð skuldfærðs

áfengisgjalds færi yfir tiltekið hámark. Ríkistollstjóri gaf aldrei út tilkynningu um framangreinda hámarksfjárhæð og því síður fjármálaráðuneytið eða tollstjórinn í Reykjavík. Hugmyndafræðin að baki framlagningar tryggingar var sú að hennar yrði einungis krafist ef innflytjandi færi yfir þetta tiltekna hámark. Þar sem hámarksfjárhæðin var aldrei sett var ekki krafist tryggingar, eftir gildistöku reglugerðarinnar.

Nánari upplýsingar um söguleg atriði í tengslum við mál þetta ættu að liggja fyrir í fjármálaráðuneytinu.

Það er mat tollstjórans í Reykjavík að ekki sé óeðlilegt að sömu skilyrði gildi fyrir skuldfærslu áfengisgjalds sem og annarra gjalda sem aðilum er treyst til að fá skuldfærð. Óeðlilegt er að krafist sé hártra trygginga vegna greiðslufrests á áfengisgjaldi af tiltekinni vöru sem á sama tíma ber önnur gjöld svo sem virðisaukaskatt, en hann fæst skuldfærður án framlagningar tryggingar. Lögð skal áhersla á að í þeim tilvikum sem heimilað er að skuldfæra virðisaukaskatt er oft á tíðum um verulegar fjárhæðir að ræða og ekki lægri en þær sem skuldfærðar eru vegna áfengisgjalds. Ef til vill kynni að vera réttara að fylgjast betur með innflytjendum sjálfum og frammistöðu þeirra, þ.e. skilum á gjöldum almennt, og meta þannig heimildir þeirra til skuldfærslu, jafnt á áfengisgjaldi sem og öðrum gjöldum. Sérstaklega þyrfti í þessu sambandi að beina athyglinni að nýjum innflytjendum á markaði og kanna frammistöðu þeirra.

Virkni tölvukerfis tollstjórans í Reykjavík er þannig háttað í dag, varðandi skil á skuldfærðu áfengisgjaldi, að komi til vanskila hjá innflytjanda er um sjálfvirka stöðvun að ræða. Þetta hefur það í för með sér að verði vanskil á einhverju gjaldi hjá innflytjanda (getur verið vörugjald, áfengisgjald, virðisaukaskattur eða önnur gjöld sem innheimt eru við innflutning) getur hann ekki skuldfært nein gjöld (hvorki áfengisgjald né önnur gjöld) fyrr en vanskilagjöld hafa verið greidd. Eftir sem áður getur hann hins vegar staðgreitt þau gjöld sem síðar koma til vegna innflutnings á vörum seinna meir. Til þess að innflytjandi geti skuldfært gjöld á nýjan leik verður hann því að greiða þau gjöld sem þegar eru komin í vanskil. Það er því ljóst að innflytjendur geta ekki skuldfært gjöld endalaust séu þeir komnir í vanskil. Ekkert hámark er hins vegar á skuldfærslu gjalda séu innflytjendur ekki í vanskilum.

Athugasemdir við breytingartillögur nefndar

1. brtt.

Það er mat embættisins að heppilegra kunni að vera að orða það skýrt strax í 1. málsgrein hvert uppgjörstímabil og hvaða eindaga sé um að ræða varðandi gjald af innfluttu áfengi. Heppilegast væri að gæta hér samræmis við orðalag í vörugjaldslögunum að mati embættisins.

2. brtt.

Vakin skal athygli á því að áætlun skv. 2. mgr. á eingöngu við um framleiðendur áfengis en ekki innflytjendur. Embættið leggur til að þetta komi skýrt fram í athugasemdum við ákvæðið.

Hvað varðar umrædda tillögu um að innflytjendum verði gert að greiða álag komi til vanskila er það atriði sem tölvukerfi embættisins virðist ráða við nú þegar í TBR kerfinu. Embættið leggur þó áherslu á að þetta atriði verði kannað nánar hjá Fjársýslu ríkisins.

Að mati embættisins leikur nokkur vafi á því í 3. mgr. brtt. frá hvaða tíma reikna beri dráttarvexti. Þetta þarf að koma skýrt og ótvírætt fram í sjálfum lagatextanum að mati embættisins. Lagt er til að fylgt verði þeirri fyrirmynd sem fram kemur í 7. mgr. 6. gr. reglugerðar nr. 390/1999 um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum. Þar segir: „Dráttarvextir skulu reiknaðir á vângreidd aðflutningsgjöld frá og með gjalddaga og innheimtir í ríkissjóð.”

Reykjavík, 15. mars 2004

Svana Margrét Davíðsdóttir

Tollstjórinn í Reykjavík

Dagsetning/Date

Tilvísun/Reference

Efnahags- og viðskiptanefnd
Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Alþingi
Erindi nr. P 130/1365
komudagur 15.3.2004

Reykjavík, 15. mars 2004

Efni: Umsögn um breytingartillögur við frumvarp til laga um gjald af áfengi og tóbaki, 343. mál, tóbaksgjald

Embætti tollstjórans í Reykjavík hefur borist erindi efnahags- og viðskiptanefndar Alþingis, dags. 9. mars sl., þar sem farið er fram á umsögn embættisins við breytingartillögur við frumvarp til laga um gjald af áfengi og tóbaki, 343. mál, tóbaksgjald.

Það skal tekið fram að embættið telur ekki ástæðu til að taka efnislega afstöðu til málsins en út frá tæknilegum ástæðum er að mati embættisins ekkert því til fyrirstöðu að umræddar breytingar öðlist gildi.

Athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins eru svohljóðandi:

Um 1. brtt.

Það er mat embættisins að heppilegra kunni að vera að orða það skýrt strax í 1. málsgrein hvert uppgjörstímabil og hvaða eindaga sé um að ræða varðandi gjald af innfluttu áfengi. Heppilegast væri að gæta hér samræmis við orðalag í vörugjaldslögunum að mati embættisins.

Um 2. brtt.

Vakin skal athygli á því að áætlun skv. 2. mgr. á eingöngu við um framleiðendur áfengis en ekki innflytjendur. Embættið leggur til að þetta komi skýrt fram í athugasemdum við ákvæðið.

Hvað varðar umrædda tillögu um að innflytjendum verði gert að greiða álag komi til vanskila er það atriði sem tölvukerfi embættisins virðist ráða við nú þegar í TBR kerfinu. Embættið leggur þó áherslu á að þetta atriði verði kannað nánar hjá Fjársýslu ríkisins.

Að mati embættisins leikur nokkur vafi á því í 3. mgr. brtt. frá hvaða tíma reikna beri dráttarvexti. Þetta þarf að koma skýrt og ótvírætt fram í sjálfum lagatextanum að mati embættisins. Lagt er til að fylgt verði þeirri fyrirmynd sem fram kemur í 7. mgr. 6. gr. reglugerðar nr. 390/1999 um greiðslufrest á aðflutningsgjöldum. Þar

segir: „Dráttarvextir skulu reiknaðir á vangreidd aðflutningsgjöld frá og með
gjalddaga og innheimtir í ríkissjóð.”

Reykjavík, 15. mars 2004,
f.h.t.

Svana Margrét Davíðsdóttir

Alþingi
Erindi nr. P 130/785
komudagur 20. 1. 2004

VERSLUNARRÁÐ
ÍSLANDS

ICELAND CHAMBER
OF COMMERCE
Stofnað 1917

SAMTÖK
VIÐSKIPTALÍFSINS

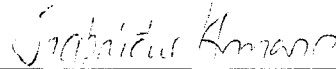
Nefndasvið Alþingis
Efnahags- og viðskiptanefnd
b/t Ágústs Geirs Ágústssonar, nefndarritara
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

Reykjavík, 16. janúar 2004

Efni: Frv. til l. um br. á l. nr. 63/1969 um verslun með áfengi og
tóbak (342. mál) og frv. til l. um br. á l. nr. 96/1995 um gjald af
áfengi og tóbaki (343. mál).

Verslunarráð Íslands þakkar nefndinni fyrir það tækifæri að fá að veita umsögn um ofangreind frumvörp. Verslunarráð telur það afar jákvætt að einkaréttur ríkisins á innflutningi og framleiðslu á tóbaki verði felldur niður. Samkvæmt frumvarpinu mun ÁTVR tryggja merkingar tóbaks og álagningu tóbaksgjalds þar sem að allt innflutt tóbak verður fært til ÁTVR. Tryggja má tekjur ríkissjóðs og öruggar merkingar með öðrum hætti. Ríkið getur lagt á og innheimt tóbaksgjöld í tollafgreiðslu. Jafnframt getur ríkið skyldað innflutningsaðila til að merkja vörur sínar á fullnægjandi hátt og haft eftirlit með því. Því hefði mátt ganga lengra í þessu frumvarpi með því að leggja niður heildsölupátt ÁTVR. Verslunarráð hefur lengi barist fyrir því að ÁTVR verði lagt niður og áfengis- og tóbakssala alfarið færð í hendur einkaaðila. Verslunarráð fagnar þeim megin breytingum sem frumvarpið boðar en telur að ganga hefði mátt lengra. Leggst ráðið því ekki gegn því að frumvarp þetta nái fram að ganga.

Virðingarfyllst,
f.h. Verslunarráðs Íslands,

Sigbrúður Ármann

Póstáritun:
Verslunarráð Íslands
Húsi verslunarinnar
Kringlan 7
103 Reykjavík

Sími: 510 7100
Bréfsími: 568 6564
Netfang: mottaka@chamber.is
Website: www.chamber.is

Alþingi
Erindi nr. Þ 130/1364
komudagur 15. 3. 2004

**VERSLUNARRÁÐ
ÍSLANDS**

ICELAND CHAMBER
OF COMMERCE
Stofnað 1917

SAMTÖK
VIÐSKIPTALÍFSINS

Nefndasvið Alþingis
Efnahags- og viðskiptanefnd
b/t Stefáns Árna Auðólfssonar, nefndarritara
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

Reykjavík, 12. mars 2004

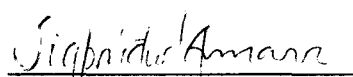
Efni: Breytingartill. við frv. til I. um gjald af áfengi og tóbaki (343. mál).

Verslunarráð Íslands þakkar nefndinni fyrir það tækifæri að fá að veita umsögn um ofangreindar breytingartillögur.

Með breytingartillögunum er stefnt að því að jafna stöðu innlendra framleiðanda á áfengi og innflytjenda sem Verslunarráð telur vera af hinu góða. Verslunarráð vill hins vegar gera athugasemdir við að greiðslufrestur á áfengisgjaldi í tolli skuli aðeins vera 2 vikur. Telur ráðið þann greiðslufrest vera of stuttan með tilliti til harðra viðurlaga. Jafnframt er greiðslufrestur þessi ekki í samræmi við greiðslufresti annarra aðflutningsgjalda og virðisaukaskatts. Verslunarráð Íslands leggur til að gjaldfrestur á áfengisgjaldi verði samræmdur að öðrum gjaldfrestum. Verslunarráð telur ekki eðlilegt að hið opinbera, sem veitir tveggja vikna greiðslufrest á áfengisgjaldi, taki sér allt að sex vikna frest til að greiða reikninga birgja svo sem þekkist í tilfelli Frihafnarinnar.

Þá má benda á að í bréfi frá Eftirlitsstofnun EFTA, sem vitnað er til í greinargerð með breytingartillögunum, er fjallað um hvar landamæri að gjaldskyldu liggja. Innflytjandi greiðir í tolli og eru það því hans landamæri. Eðli máls samkvæmt á annað við um framleiðendur. Skilgreina þarf með skýrum hætti við hvaða tímamörk á að miða gjaldskyldu framleiðenda, til að ekki verði ójafnræði með aðilum.

Virðingarfyllst,
f.h. Verslunarráðs Íslands,

Sigfríður Ármann

Póstáritun:
Verslunarráð Íslands
Húsi verslunarinnar
Kringlan 7
103 Reykjavík

Sími: 510 7100
Bréfsími: 568 6564
Netfang: mottaka@chamber.is
Website: www.chamber.is